speciale woonvoorzieningen, en de begeleiding van overlastgevers.

Mevrouw Adelmund sprak gisteren over het limiteren van kansen voor bepaalde groepen. Ik wil dat anders stellen: dit wetsvoorstel biedt de mogelijkheid om zowel te werken aan de leefbaarheid in wijken, als aan het maatschappelijk perspectief voor zittende bewoners van de wijken. Én de nieuwkomers van buiten de regio, die daar nu even niet terecht kunnen. Over enige tijd verwacht ik concrete resultaten in de wijken die deze maatregelen het hardst nodig hebben. Vandaar ons pleidooi om vertrouwen te geven aan de gemeenten, en deze via deze wet daarbij te ondersteunen.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Ik heb nog gevraagd wat er op korte termijn wordt gedaan voor die groepen die nu weinig keuzemogelijkheden hebben. Verder heb ik gevraagd of een versoepeling van de passendheidstoets uit de huursubsidiewet soelaas biedt. Zou het niet goed zijn om in samenwerking met betrokkenen ook rijke wijken open te stellen voor deze inkomensgroepen?

Minister **Dekker**: Ik heb al antwoord gegeven op uw vraag over het perspectief op korte termijn. Er wordt wel degelijk vanaf 2005 gebouwd. Verder wordt hard gewerkt aan de herstructurering van verschillende wijken. Behalve de door mij genoemde 56 wijken hebben de gemeenten ook wijken aangewezen. Het devies daarbij is ''gedifferentieerd bouwen''. Dat we niet altijd tegemoet komen aan uw en mijn ongeduld is overduidelijk, zodat dit beleid consequent moet worden voortgezet. Dan het tweede punt van mevrouw Van Gent, namelijk het verstrekken van huursubsidie voor woningen in duurdere wijken.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Nee, ik zou de toets in het kader van de huursubsidie van toepassing willen verklaren voor iets duurdere wijken. Dan gaat het om woningen die net boven de huursubsidiegrens liggen. Die zouden tijdelijk toegankelijk gemaakt moeten worden voor bepaalde groepen die nu in een aantal wijken niet welkom zijn en daardoor te beperkte keuzemogelijkheden hebben. Mijn andere voorstel is rijkere wijken meer toegankelijk te maken voor mensen met lage en lage middeninkomens.

Minister **Dekker**: Ik ben niet van plan die huursubsidietoets van toepassing te laten zijn voor de iets duurdere wijken. Dat vraagt namelijk te veel bijzondere omschrijvingen. Dat lijkt mij helder.

Dan het punt van de differentiatie. Natuurlijk werken wij aan differentiatie. Ook daarbij is het zaak de goede oplossingen te vinden. Soms zal dat om woningen in een rijkere wijk gaan.

Mevrouw **Vergeer** (SP): De stad Rotterdam heeft momenteel een ontheffing. Moet de gemeente opnieuw bij de minister om een aanwijzing vragen als de nieuwe wet ingaat?

Minister **Dekker**: Ik zal natuurlijk sterk laten meewegen op basis waarvan dit experiment is gedraaid, maar formeel zal ik die aanwijzing opnieuw moeten geven.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.15 uur tot 13.00 uur geschorst.

Regeling van werkzaamheden

□

De **voorzitter**: Ik stel voor om de leden van de Tijdelijke Commissie Onderzoek Infrastructuurprojecten decharge van hun werkzaamheden te verlenen. Ik zie niet zoveel leden, maar wel de heer Hofstra. Misschien kan hij wat ik nu uitspreek, aan de andere leden overbrengen. Namens de Kamer dank ik de leden en de staf voor hun werkzaamheden.

Ik stel voor, aan de agenda van morgen toe te voegen en als hamerstuk te behandelen: verslagen van de commissie voor de Verzoekschriften (29816, nrs. 35 t/m 49).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Wilders.

De heer **Wilders** (Groep Wilders): Voorzitter. Ik heb het afgelopen halfjaar in een zestal rondes Kamervragen gesteld over het thema terreur en integratie aan de minister van Justitie, de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de minister van BZK. Tot mijn grote spijt zijn die vragen niet beantwoord, terwijl de termijnen al ruim verstreken zijn. Ik heb voor een enkele vraag een bericht van vertraging gekregen, maar dat is inmiddels ook alweer drie weken geleden. De meeste vragen zijn helaas niet beantwoord, terwijl het gaat om belangrijke onderwerpen. De minister van BZK heeft in het reces bijvoorbeeld geroepen dat er tien tot twintig terroristische groeperingen in Nederland actief zijn voordat hij de Kamer heeft geïnformeerd. De griffie heeft inmiddels een kopie van deze vragen. Het verzoek aan u is het ertoe te leiden dat op al deze vragen nog deze week een antwoord komt. Het gaat mij vooral om de vragen over de uitspraken van de minister van BZK over terreurnetwerken in Nederland die ik 20 juli heb ingediend. Als die vragen deze week niet worden beantwoord, dan wil ik de minister daarover volgende week interpelleren. Het tweede verzoek is of u mij dat toe wilt staan.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Justitie, de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Mijnheer Wilders. Ik stel voor dat u uw verzoek om een interpellatie mede afhankelijk maakt van de antwoorden die u aan het einde van de week hebt.

De heer **Wilders** (Groep Wilders): Dat lijkt mij prima, maar ik wil wel gezegd hebben dat ik zeker volgende week een interpellatieverzoek zal indienen als ik ondanks uw herhaalde verzoek namens de Kamer opnieuw geen antwoord krijg op deze vragen.

De **voorzitter**: Dat is duidelijk, maar ik ga ervan uit dat u dat verzoek dan eventueel dinsdag doet.

De heer **Wilders** (Groep Wilders): Absoluut.

Voorzitter

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Regels die een geconcentreerde aanpak van grootstedelijke problemen mogelijk maken (Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) (30091).**

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mee dat minister Pechtold vanaf half drie, uiterlijk kwart voor drie een andere verplichting heeft. Wellicht kunnen wij voor die tijd dit debat afronden, maar dat is mede aan de leden. Kunnen wij dat niet, dan schors ik straks de vergadering tot vier uur en ronden wij daarna het debat af.

□

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Wij hebben gisteren en vandaag een vrij intensief en soms heftig debat met elkaar gevoerd over de voorliggende wet. Ik kan overigens wel tegen een heftig debat. Ik vind het jammer dat een maatregel wordt afgekondigd waardoor bepaalde groepen niet meer worden toegelaten in bepaalde wijken. Op langere termijn wordt voor deze groepen een oplossing geboden, omdat ze zich dan elders kunnen vestigen, maar op korte termijn gebeurt er weinig voor deze groepen. Ik krijg dan heftige verwijten dat ik inga op discriminatie en niet bereid zou zijn om de problemen in de wijken op te lossen, maar daar klopt natuurlijk helemaal niets van. De GroenLinks-fractie is er juist sterk voor om op korte termijn de problemen aan te pakken, maar het toelatingsregime vinden wij een zeer grove en discriminerende maatregel.

Wij menen dat ervan uitgegaan moet worden dat mensen welkom zijn in een wijk. Mensen die problemen hebben, zijn niet per se mensen met een WW-, een WAO- of een bijstandsuitkering; dat kunnen ook heel andere mensen zijn. De problemen moeten dan op individueel niveau worden aangepakt. Dan moet er geïnvesteerd worden in mensen, en moet ervoor gezorgd worden dat mensen aan het werk komen, dat gezondheidszorg en scholing goed worden geregeld, dat de openbare ruimte wordt aangepakt, dat er goede huizen komen voor mensen en dat de wijken niet verloederen, maar juist ook fysiek opgeknapt worden. Het stigmatiseren van bepaalde groepen door te zeggen dat zij nu niet welkom zijn, maar dat wij ook niet weten waar ze op dit moment dan wel naar toe zouden moeten, is in onze ogen niet de oplossing.

Ik vind het ernstig dat er in deze Kamer zo'n brede overeenstemming lijkt te zijn om de grove maatregel van het toelatingsregime te accepteren. De GroenLinks-fractie vond en vindt deze maatregel onacceptabel. Ook arme mensen wonen natuurlijk niet voor hun lol in slechte wijken. Een vestigingsverbod voor slechte wijken kan in mijn ogen beter omgezet worden in een mogelijkheid om in betere wijken te gaan wonen. Een arme wijk met een sterke sociale binding kan een prima wijk zijn. Inkomen zegt dus maar weinig over mogelijke problemen. Deze maatregel treft echter, naast enkele probleemgevallen, vooral onschuldige burgers die een prima aanwinst voor de buurt zouden zijn. Zij worden gestraft door de poging om die enkele probleemhuishoudens te weren. Meer werkelijke vrijheid om te kiezen waar te wonen zal volgens ons de segregatie meer tegengaan. Armere mensen moeten niet gedoemd zijn tot wijken met een eenzijdige goedkope slechte voorraad. Bijvoorbeeld Rotterdam is te onaantrekkelijk voor de rijkere groepen die kunnen kiezen waar ze willen wonen, maar het weren van een aantal armere mensen verandert daar echt niet veel aan. Gemeenten en Rijk moeten dan ook andere keuzes maken en op een andere manier investeren. Ik zal daar ook een aantal voorstellen voor doen. Het gaat er niet om of mensen wel of niet mogen wonen in wijk A, wijk B of wijk C, het gaat er wel om dat er wordt geïnvesteerd in mensen en dat ervoor wordt gezorgd dat de wijken worden opgeknapt en mensen meer keuzemogelijkheden krijgen.

Ik vind het heel schokkend en tegelijkertijd ook heel verdrietig dat nu gezegd wordt dat mensen niet welkom zijn in bepaalde wijken, uitsluitend op grond van hun inkomenssituatie, en dat zij ook te horen krijgen dat wij niet weten waar zij op korte termijn dan wel naar toe moeten. Natuurlijk zijn er convenanten gesloten en zijn er afspraken gemaakt met randgemeenten. Ik heb als voorbeeld de Vinexwijken genoemd, waar mensen eigenlijk niet terechtkunnen als zij een laag inkomen of een laag middeninkomen hebben. Het kan nog wel vijf jaar duren voordat die afspraken tot resultaten leiden. Mijn stelling is: zorg dat er in die vijf jaar meer mogelijkheden komen, opdat mensen meer te kiezen hebben. Als ik voorstel om rijkere wijken voor deze groepen open te zetten, bijvoorbeeld door de huursubsidie aan te passen, dan grijpt men wanhopig naar het hoofd. Wassenaar wordt door minister Pechtold als een soort open zenuw behandeld, terwijl ik mij afvraag waarom hij niet op korte termijn praktische oplossingen voor deze mensen probeert te realiseren. Ik vind het heel erg jammer dat het niet gebeurt.

Er worden grote woorden gebruikt over wantrouwen en vertrouwen. Je zou vertrouwen in gemeentebesturen moeten hebben, maar het gaat natuurlijk om vertrouwen in de buurten. Het gaat erom dat je vertrouwen hebt in mensen met een WW-, WAO- of bijstandsuitkering. Het gaat erom dat je vertrouwen hebt in je eigen grotestedenbeleid en in je eigen volkshuisvestingsbeleid dat er op lange, middellange, maar zeker ook op korte termijn voor mensen een oplossing wordt gevonden waardoor zij meer keuzevrijheid hebben, en dat de wijken adequaat worden opgeknapt. Je moet er vertrouwen in hebben dat de betaalbare woningvoorraad niet wordt platgegooid, zoals nu wel gebeurt, en dat nieuwe woningen niet onbetaalbaar worden, net tegen de huursubsidiegrens aanzitten of die overschrijden. Met alle bezuinigingen op de huursubsidie zou het risico voor de mensen te groot zijn als het wel gebeurt. Thans investeren woningbouwcorporaties nogal eens wel in duurdere nieuwbouw, waardoor de lagere inkomens en de lagere middeninkomens te maken krijgen met langere wachttijden voor een woning. Voor deze mensen biedt de herstructurering zeker op korte termijn geen oplossing. Dat soort problemen moet snel worden aangepakt.

De heer **Eerdmans** (LPF): Ik worstel al een tijdje met de vraag waar uzelf